NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 15. februára 2007 [1]

I — Úvod

1. V tomto konaní sa od Súdneho dvora žiada, aby rozhodol o výklade nariadenia Rady (EHS) č. 259/93 z 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva [2] (ďalej len „nariadenie“) v súvislosti s niektorými kategóriami odpadov uvedenými v jeho prílohe II. Osobitne vnútroštátny súd žiada, aby Súdny dvor upresnil, či existuje oznamovacia povinnosť v prípade vývozu na účely zhodnotenia odpadov zložených z kombinácie dvoch rôznych látok, ktorá nie je ako taká uvedená v prílohe II nariadenia, ale ktorej zložky sú na tomto zozname uvedené samostatne.

II — Právny rámec

Uplatniteľné právo Spoločenstva

2. Predmetné nariadenie bolo prijaté s cieľom zaviesť systém kontroly a riadenia pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva, a to tak vo vzťahu k členským štátom Spoločenstva, ako aj vo vzťahu k tretím krajinám s cieľom zachovať, chrániť a zlepšovať kvalitu životného prostredia najmä z dôvodu záväzkov prijatých Spoločenstvom na základe Bazilejského dohovoru z 22. marca 1989 o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní a rozhodnutia OECD z 30. marca 1992 [3] (ďalej len „rozhodnutie OECD“).

1 — Jazyk prednesu: taliančina.

2 — Ú. v. ES L 30, s. 1; Mim. vyd. 15/002, s. 176. Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 2557/2001 z 28. decembra 2001 (Ú. v. ES L 349, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 378) a zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, s. 1).

3 — Rozhodnutie OECD z 30. marca 1992 K(92) 39 v konečnom znení o riadení pohybov odpadov, ktoré sú určené na zhodnocovanie, cez hranice štátov.

3. Pre tento prípad sú relevantné tieto odôvodnenia nariadenia:

„keďže spoločenstvo podpísalo Bazilejský dohovor z 22. marca 1989 o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní;

…

keďže spoločenstvo schválilo rozhodnutie rady OECD z 30. marca 1992 o riadení pohybov odpadov, ktoré sú určené na zhodnocovanie, cez hranice štátov;

…

keďže je dôležité organizovať kontrolu a riadenie prepravy odpadu spôsobom, ktorý zohľadňuje potrebu zachovať, chrániť a zlepšovať kvalitu životného prostredia;

…

keďže je potrebné uplatniť rôzne postupy, v závislosti od druhu odpadu a jeho určenia, vrátane toho, či je určený na zneškodnenie alebo na zhodnotenie;

…

keďže vývoz odpadu na zhodnotenie do krajín, na ktoré sa nevzťahuje Rozhodnutie OECD, musí podliehať podmienkam environmentálne vhodného nakladania s odpadmi;

…

keďže zásielky odpadov na zhodnotenie, ktoré sú uvedené v zelenom zozname rozhodnutia OECD, sú všeobecne vylúčené z kontrolných postupov tohto nariadenia, pretože také odpady by zvyčajne nemali predstavovať riziko pre životné prostredie, ak sú riadne zhodnotené v krajine určenia;…“

4. Postupy stanovené v nariadení pre zásielky odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva, sa v podstate delia na základe troch kritérií, t. j. druhu odpadov, ich určenia na účely zhodnotenia alebo zneškodnenia podľa klasifikácie týchto operácií stanovenej smernicou Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch [4], ako aj krajiny určenia. Vo všeobecnosti a bez toho, aby boli dotknuté niektoré výnimky, ktoré sa vzťahujú na prepravu odpadu uvedeného na zelenom zozname, sa vyžaduje predchádzajúce oznámenie pre všetky druhy prepravy.

5. Pokiaľ ide o prvé kritérium, nariadenie klasifikuje odpady do troch zoznamov, a to „zelený zoznam odpadov“ (príloha II), „žltý zoznam odpadov“ (príloha III) a „červený zoznam odpadov“ (príloha IV), (ďalej len „zelený zoznam“, „žltý zoznam“ a „červený zoznam“.)

6. Štrnáste odôvodnenie tohto nariadenia upresňuje, že látky uvedené na zelenom zozname nepredstavujú riziko pre životné prostredie, ak sú riadne zhodnotené, a ich preprava je teda vo všeobecnosti oslobodená od oznamovacej povinnosti, ak sú tieto odpady určené na zhodnotenie v inom členskom štáte.

7. V článku 1 nariadenia sa uvádza:

„…

3. a) Preprava odpadu určeného výhradne na zhodnotenie a uvedeného v prílohe II je vylúčená z pôsobnosti ustanovení tohto nariadenia okrem výnimiek, ustanovených v pododsekoch b), c), d) a e) článku 11 a v článku 17 odsekoch 1, 2 a 3.

b) Na takýto odpad sa vzťahujú všetky ustanovenia smernice 75/442/EHS…“

8. Pokiaľ ide o prepravu odpadov uvedených na zelenom zozname na účely ich zhodnotenia v Číne — v krajine, na ktorú sa nevzťahuje rozhodnutie OECD —, z prílohy D nariadenia Komisie (ES) č. 1547/1999 [5]

4 — Ú. v. ES L 194, s. 39; Mim. vyd. 15/001, s. 23, v znení uplatniteľnom pre toto konanie, zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 96/350/ES z 24. mája 1996 (Ú. v. ES L 135, s. 32; Mim. vyd. 15/003, s. 59), a ktorá v súčasnosti je konsolidovaná smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch (Ú. v. EÚ L 114, s. 9).

5 — Nariadenie určujúce kontrolné postupy podľa nariadenia Rady (EHS) č. 259/93, ktoré sa majú uplatňovať pri zásielkach určitých druhov odpadov do určitých štátov, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD C(92)39 v konečnom znení (Ú. v. ES L 185, s. 1; Mim. vyd. 15/004, s. 247).

z 12. júla 1999 v znení platnom v čase skutkových okolností vo veci samej vyplýva, že predchádzajúce oznámenie nie je potrebné na prepravu určitých kategórií „zelených odpadov“ do tejto krajiny, medzi ktorými sa nachádzajú látky uvedené pod kódmi GA 120 7404 00, GC 020 a GH, ale že sa vyžaduje povinná kontrola zo strany CCIC (China National Import and Export Commodities Inspection Corporation) pred prepravou.

9. V súvislosti s klasifikáciou odpadov je potrebné pripomenúť, že každý zoznam je rozdelený do častí zoradených v abecednom poradí (ako napríklad uvedená časť GH, ktorá obsahuje tuhé odpady z plastov), ktoré sú zároveň rozdelené do číselne zoradených špecifických podčastí. [6]

10. Čo sa týka odpadov v spore vo veci samej, treba uviesť kódy „GA 120 7404 00 Odpad a šrot z medi“, „GH 013 ex 3915 30 polyméry vinylchloridu“, časť „GC Iný odpad s obsahom kovov“ a jej kódy „GC 010 Odpad z elektrických zariadení pozostávajúci len z kovov alebo zliatin“ a „GC 020 [Šrot z elektronického vybavenia (ako napr. tlačené obvody, elektronické súčiastky, káble, atď.) a znovu získané elektronické súčiastky, z ktorých je možné získať bežné alebo vzácne kovy“]. [7]

11. Úvod zeleného zoznamu vložený rozhodnutím Komisie 94/721/ES z 21. októbra 1994, ktorým sa v súlade s jeho článkom 42 ods. 3 upravujú prílohy II, III a IV nariadenia [8], stanovuje:

„Nezávisle od ich zahrnutia do tohto zoznamu odpady nemožno prepravovať ako odpady, ktoré sú predmetom kontrol zelenej úrovne, ak dôjde k ich kontaminácii inými látkami v rozsahu, ktorý: a) zvyšuje nebezpečenstvo spojené s odpadmi dostatočne na to, aby to odôvodnilo ich zahrnutie na žltý alebo červený zoznam, alebo b) bráni tomu, aby tieto odpady mohli byť ekologicky racionálne zhodnotené.“

12. Pokiaľ ide o odpady nezaradené v prílohách II, III a IV, článok 17 ods. 8 stanovuje:

6 — Okrem toho treba pripomenúť, že písmeno G uvedených kategórií označuje ich príslušnosť k zelenému zoznamu uvedenému v prílohe II nariadenia.

7 — Je potrebné pripomenúť, že uvedená príloha D nariadenia č. 1547/1999 preberá kategórie odpadov prílohy II nariadenia č. 259/93, na ktoré sa nevzťahujú kontrolné postupy v prípade vývozu do tretích krajín uvedených v predmetnej prílohe D, medzi ktorými sa nachádza Čína. Treba zdôrazniť, že zatiaľ čo kód GC 010 je definovaný v uvedenej prílohe II ako „Odpad z elektrických zariadení pozostávajúci len z kovov alebo zliatin“, v prílohe D je uvedené iné znenie: „Elektrické zariadenia obsahujúce iba kovy alebo ich zlúčeniny“

8 — Ú. v. ES L 288, s. 36.

„Pri vývoze odpadu na zhodnotenie uvedeného v prílohe III a IV a odpadu na zhodnotenie, ktorý ešte nie je zaradený v prílohe II, III alebo IV, do krajín alebo cez krajiny, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD:

— sa článok 15, okrem odseku 3, uplatní analogicky,

— možno odôvodnené námietky vzniesť len v súlade s článkom 7 ods. 4,

pokiaľ v uzatvorených dvojstranných a mnohostranných zmluvách nie je ustanovené inak, podľa článku 16 ods. 1 písm. b) a na základe kontrolného postupu buď podľa odseku 4, alebo 6 tohto článku, alebo podľa článku 15.“

13. Článok 15 stanovuje postup predchádzajúceho oznámenia a povolenia, ktoré sa vzťahujú na odpady uvedené na červenom zozname.

14. Nakoniec treba pripomenúť, že na základe článku 26 nariadenia:

„1. Každá preprava odpadu vykonaná:

a) bez oznámenia všetkým dotknutým príslušným orgánom podľa ustanovení tohto nariadenia;…

b) bez súhlasu všetkých dotknutých príslušných orgánov podľa ustanovení tohto nariadenia;…

…

sa pokladá za nedovolenú prepravu.

2. Ak za takú nedovolenú prepravu odpadu zodpovedá oznamovateľ, príslušný orgán štátu odoslania zabezpečí, aby príslušný odpad:

a) prevzal späť do štátu odoslania oznamovateľ alebo, podľa potreby, príslušný orgán sám alebo ak to nie je možné;

b) bol inak zneškodnený alebo zhodnotený environmentálne vhodným spôsobom, do 30 dní od doby, keď sa príslušný orgán o nedovolenej preprave dozvedel alebo v lehote, ktorú môžu dohodnúť dotknuté príslušné orgány.

V tomto prípade sa musí podať ďalšie oznámenie. Členský štát odoslania ani členský štát tranzitu nesmie brániť vráteniu tohto odpadu, ak je žiadosť príslušného orgánu štátu určenia opodstatnená a dôvody žiadosti sú vysvetlené."

III — Skutkové okolnosti a prejudiciálne otázky

15. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že v marci 2004 predala spoločnosť Omni Metal Service (ďalej len „OMS"), spoločnosť so sídlom vo Francúzsku, zásielku odpadu tvoreného káblami čínskej spoločnosti, ktorá je súčasťou austrálskej skupiny obchodných spoločností špecializovaných na recykláciu kovov.

16. OMS vyviezla predmetný odpad námornou dopravou z mesta Bilbao v Španielsku do Číny cez Holandsko. Táto preprava bola povolená čínskymi orgánmi po inšpekcii China Commodities Inspection Corporation, pričom však nebola oznámená príslušným holandským orgánom.

17. Po inšpekcii vykonanej holandskými colnými orgánmi bolo zistené, že prepravované káble, ktoré boli v sprievodnej komunikácii klasifikované ako „elektrické", pozostávali z medeného jadra obaleného PVC s rôznymi priemermi do 15 cm. Holandské orgány sa nazdávajú, že na takéto zloženie PVC a medi sa nevzťahuje žiadna z kategórií uvedených v prílohách II, III a IV nariadenia, hlavne nie zelený zoznam, a preto zaslali predmetnú zásielku odpadov do Španielska, krajiny pôvodu tejto zásielky, pričom uviedli, že pri preprave boli porušené postupy oznámenia a povolenia stanovené v uvedenom nariadení, čo predstavuje nepovolenú prepravu odpadov v zmysle článku 26 tohto nariadenia.

18. Zároveň bolo začaté trestné konanie proti spoločnosti OMS, ktorej sa vytýka preprava odpadov bez predchádzajúceho oznámenia príslušným orgánom tranzitnej krajiny v zmysle článku 15 nariadenia.

19. Rechtbank te Rotterdam vo svojom rozhodnutí uvádza, že Openbaar Ministerie tvrdí, že predmetné odpady sa nenachádzajú v kategórii GC 020 na zelenom zozname, pretože podľa jej názoru nejde o káble na použitie v domácnostiach, ale o káble (na použitie pod zemou) s vysokými priemermi.

20. Ďalej Openbaar Ministerie zastáva názor, že vzhľadom na to, že kombinácia PVC a medi z predmetných káblov nie je ako taká uvedená na zelenom zozname, nemožno ju považovať za položku zo zeleného zoznamu, pretože so zreteľom na ciele nariadenia a skutočnosť, že postup pri preprave „zelených“ látok predstavuje výnimku z kontrolných postupov zavedených týmto nariadením, je potrebné pristúpiť k reštriktívnemu výkladu a obmedzenému uplatňovaniu tohto zoznamu. Na podporu svojho tvrdenia sa Openbaar Ministerie odvoláva na rozsudky Beside a Besselsen [9], v ktorom Súdny dvor, podľa jej názoru, stanovil, že postup stanovený pre prepravu odpadov uvedených v prílohe II sa môže uplatniť, keď ide o „zelené látky, ktoré boli náležite separované“ alebo kombináciu „zelených“ látok, ktoré ak nie sú na zelenom zozname uvedené samostatne, sú na ňom uvedené spoločne.

21. V súlade s článkom 17 ods. 8 nariadenia je potrebné na prepravu odpadu do Číny — krajiny, ktorá nie je členom OECD — pozostávajúceho z kombinácie „zelených“ látok, ktoré neboli separované a nie sú uvedené ako kombinácia na žiadnom zo zoznamov nariadenia, analogicky uplatniť článok 15 tohto nariadenia. Openbaar Ministerie sa teda nazdáva, že preprava mala byť v tomto prípade oznámená príslušným holandským orgánom.

22. OMS odmietla toto tvrdenie a uviedla, že predmetné káble patria pod kód GC 020, pretože určujúcim prvkom takéhoto zaradenia je zloženie káblov, pričom ich polomer alebo pôvod nie sú relevantné. Ako kombinácia medi a PVC sa tieto káble dajú prirovnať k šrotu z elektronického vybavenia uvedeného pod kódom GC 020, ktorého káble a drôty majú vo všeobecnosti rovnaké zloženie.

23. Subsidiárne OMS uplatňovala, že na kombináciu dvoch látok uvedených na zelenom zozname sa musí v každom prípade uplatniť postup, ktorý je v ňom uvedený, aj keď tieto látky nie sú na tomto zozname uvedené v kombinovanej forme. Tento výklad potvrdzuje prax vo väčšine členských štátov, medzi ktoré patrí aj Španielsko, krajina pôvodu zásielky, ako aj prax v Číne — krajine určenia.

9 — Rozsudok z 23. júna 1997, C-192/96, Zb. s. I-4029.

24. Keďže vnútroštátny súd mal pochybnosti o výklade relevantných ustanovení, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Možno považovať káblový šrot, o aký ide v tomto prípade (čiastočne s priemerom 15 cm), za ‚šrot z elektronického vybavenia, ako napr. káble atď.' v zmysle kódu GC 020 zeleného zoznamu?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, môže alebo má sa kombinácia látok uvedených na zelenom zozname, ktorá sa však ako taká na tomto zozname nenachádza, považovať za látku nachádzajúcu sa na zelenom zozname a môže byť prepravovaná na jej zhodnotenie bez vykonania postupu oznámenia?

3. Je v tejto súvislosti potrebné, aby boli tieto odpady ponúkané alebo prepravované oddelene?"

25. V súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora predložili svoje pripomienky OMS, Komisia, holandská a portugalská vláda. Na pojednávaní boli prítomní OMS, holandská vláda a Komisia.

IV — Právna analýza

O prvej otázke

26. Účelom prvej otázky vnútroštátneho súdu je objasniť, či káble s rôznymi priemermi zložené z PVC a medi môžu byť zahrnuté pod kód GC 020 ako šrot z elektronického vybavenia a prepravované bez predchádzajúceho oznámenia ako odpady uvedené na zelenom zozname.

27. V tomto zmysle OMS uvádza, že kód 020 nie je taxatívnym zoznamom, ale iba reziduálnou kategóriou, ktorej určujúcim prvkom na účely klasifikácie odpadov ako „šrot z elektronického vybavenia a znovu získané elektronické súčiastky" je zloženie odpadu, pričom v prípade káblov a drôtov sú ich rozmery, pôvod z domáceho alebo komunálneho použitia a najmä ich priemer alebo dĺžka úplne irelevantné. So zreteľom na cieľ ochrany životného prostredia, ktorý sleduje

predmetné nariadenie, nato, aby mohli byť káble zaradené pod uvedený kód, postačuje, aby pri látkach, z ktorých sa skladá, nedošlo ku kontaminácii, ktorá by mohla predstavovať riziko pre ľudské zdravie a pre ochranu životného prostredia počas procesu zhodnotenia. Z tohto dôvodu je podľa OMS možné predmetné káble zložené z medi a PVC, ako väčšina elektronických káblov a drôtov, ktoré nie sú kontaminované inými látkami, považovať za odpad z elektronických zariadení vybavenia, pričom by malo byť možné prepravovať tento odpad bez predchádzajúceho oznámenia.

28. OMS na podporu svojho extenzívneho výkladu kódu 020 odkazuje na smernicu 2002/96/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. januára 2003 [10], ktorou sa stanovuje spoločná právna úprava riadenia odpadov z elektrických a elektronických zariadení, keďže zhodnocovanie oboch druhov zariadení nepredstavuje rozdielne riziká pre životné prostredie z dôvodu ich rovnakého zloženia.

29. Holandská vláda na druhej strane zastáva názor, že cieľ nariadenia je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a ľudského zdravia, ako je stanovený v jeho prvom až piatom a ôsmom odôvodnení a ako bol potvrdený Súdnym dvorom v rozsudku Parlament/Rada [11], si vyžaduje: a) obmedzené použitie zjednodušeného postupu stanoveného pre prepravu odpadov uvedených na zelenom zozname na účely ich zhodnotenia, pretože ide o výnimku z bežného režimu kontroly stanoveného v nariadení a b) reštriktívny výklad kategórií odpadov, ktoré sú na tomto zozname uvedené.

30. V súlade s týmto reštriktívnym výkladom holandská vláda tvrdí, že určujúcim prvkom pre klasifikáciu odpadov kódom GC 020 je ich „pôvod“, ktorý treba chápať ako „príslušnosť k elektronickým zariadeniam“, ktoré je potrebné odlišovať od elektrických zariadení, na ktoré sa naopak výslovne vzťahuje kód GC 010.

31. Vzhľadom na to, že predmetné odpady boli v sprievodnej dokumentácii prepravy klasifikované ako elektrické káble, pričom ich treba považovať za „káble určené na podzemný prenos elektrickej energie“, holandská vláda zastáva názor, že takéto káble nemôžu byť zaradené pod kód GC 020 zeleného zoznamu.

10 — Smernica o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Ú. v. EÚ L 37, s. 24; Mim. vyd. 15/007, s. 359), zmenená a doplnená smernicou 2003/108/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. decembra 2003 (Ú. v. EÚ L 345, s. 106; Mim. vyd. 15/007, s. 692).

11 — Rozsudok z 28. júna 1994, C-187/93, Zb. s. I-2857, body 18 až 23.

32. Podľa mňa, ako na pojednávaní uviedla Komisia Európskych spoločenstiev, zo sémantickej analýzy kódu GC 020 vyplýva, že pojmy „šrot“ a „súčiastky“ majú len opisnú hodnotu, a preto nie sú určujúce na účely klasifikácie odpadov. Taktiež nie je možné považovať všeobecné zloženie predmetných odpadov (v danom prípade meď a PVC — materiály, z ktorých je zložená väčšina káblov a drôtov) za určujúce na účely klasifikácie pod kód GC 020, na ktoré text tohto kódu neodkazuje, pričom možno to isté tvrdiť o jeho možnom „domácom alebo komunálnom“ pôvode.

33. Jediný prvok, ktorý sa zdá byť určujúci pre kvalifikáciu odpadov v zmysle predmetného kódu, je ich povaha. V skutočnosti kód GC 020 zahŕňa elektronický kovový šrot, v ktorom majú káble a drôty iba ilustratívnu povahu. Prvok, ktorý je totiž na účely kvalifikácie určujúci, je „elektronická“ povaha odpadu, t. j. či odpady sú alebo boli súčasťou elektronických zariadení, nezávisle od ich zloženia, rozmerov alebo domáceho či komunálneho pôvodu.

34. Takýto výklad na jednej strane podporuje jednotnosť jazykových verzií, čo sa týka výrazu „elektronický“, a na druhej strane systematický výklad všeobecnej časti GC (ostatné odpady obsahujúce kovy), ktorá obsahuje špecifickú podčasť GC 020. V skutočnosti prvá špecifická kategória tejto všeobecnej položky je kód GC 010, ktorého uplatnenie závisí od pôvodu odpadov z elektronických zariadení a od ich zloženia („pozostávajúci len z kovov alebo zliatin“). [12] V kontraste s týmto kódom je predmetný kód GC 020, ktorého dosah je obmedzenejší, pretože obsahuje len odpady *elektronického pôvodu, z* ktorých je možné „získať bežné alebo vzácne kovy“.

35. Z uvedeného vyplýva, že pod kód GC 020 nespadajú všetky drôty alebo káble, ktoré, ako som už uviedol, sú uvedené iba demonštratívne, ale iba tie, ktoré sú alebo boli súčasťou zariadení, ktoré je možné kvalifikovať ako elektronické.

36. Čo sa týka smernice 2002/96/ES (OEEZ), je síce pravda, že zavádza spoločný režim nakladania s odpadmi pochádzajúcimi tak z elektrických, ako aj elektronických zariadení, čo je okolnosť, ktorá vedie k domnienke, že rozdiel medzi uvedenými kategóriami odpadov s cieľom ich klasifikácie v zmysle zeleného zoznamu, je irelevantná. V tomto smere je však potrebné uviesť nejaké úvahy.

37. Po prvé je potrebné pripomenúť obmedzenú povahu relevantnosti tejto smernice v prejednávanom prípade vzhľadom na to, že lehota na jej prebratie ešte neuplynula v čase, keď nastali skutkové okolnosti vo veci samej.

12 — Pozri poznámku pod čiarou 7.

38. Po druhé tak dôvody chronologickej postupnosti, ako aj samostatný právny základ a samostatná pôsobnosť protirečia argumentácii uvedenej OMS. Osobitne je odvážne pokúšať sa automaticky vykladať ustanovenia predmetného nariadenia z hľadiska neskoršieho aktu, konkrétne smernice prijatej o deväť rokov neskôr. Navyše samotná smernica pri určovaní svojej pôsobnosti stanovuje, že sa bude uplatňovať bez dotknutia ustanovení predmetného nariadenia.

39. Nakoniec rozlišovanie medzi elektrickými a elektronickými zariadeniami uvedenými pod kódmi GC 010 a GC 020 predmetného nariadenia je zachované v nariadení č. 1013/2006/ES [13], ktoré nahrádza prvé uvedené nariadenie a bolo prijaté štyri roky po smernici 2002/96.

40. Vo svetle vyššie uvedených úvah sa nazdávam, že rozlišovanie medzi kategóriami odpadov na základe kritéria elektronického alebo elektrického „pôvodu“ je aj naďalej relevantné vzhľadom na právnu úpravu zavedenú smernicou OEEZ 2002/96/ES.

13 — Už citované v poznámke pod čiarou 2. V tomto zmysle zdôrazňujem, že podľa prílohy III tohto nariadenia (zelený zoznam) má rozlišovanie uvedené v kódoch GC 010 a GC 020 prednosť pred klasifikáciou uvedenou v kóde B 1100 prílohy IX Bazilejského dohovoru, ktorá je uvedená v prílohe V časti I zoznamu B nariadenia, ktorý elektrické a elektronické zariadenia podrobuje tomu istému režimu.

41. Po tom, ako boli upresnené všetky tieto skutočnosti, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby určil, či káble, ktoré sú predmetom sporu vo veci samej, pochádzajú z elektronických zariadení, pretože ide o skutkovú okolnosť, ktorej posúdenie neprináleží Súdnemu dvoru, pričom názory účastníkov konania na pojednávaní sa rôznili v otázke prípadného zahrnutia týchto káblov pod kód GC 020 nariadenia a následného uplatnenia zjednodušeného postupu stanoveného v zelenom zozname na ich prepravu.

O druhej a tretej otázke

42. Teraz pristúpim k spoločnej analýze druhej a tretej otázky vnútroštátneho súdu položených Súdnemu dvoru, ktorými sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či kombinácia látok zo zeleného zoznamu, ktorá v ňom nie je uvedená ako taká, musí alebo môže byť považovaná za položku z tohto zoznamu a či je na tento účel potrebné, aby sa obidva prvky, z ktorých sa táto kombinácia skladá, ponúkali alebo prepravovali oddelene.

43. Toto upresnenie je dôležité, lebo práve na tomto základe je možné určiť kontrolný režim uplatniteľný na ich prepravu, ktorý je stanovený v predmetnom nariadení. V prípade, že kombináciu látok zo zeleného zoznamu budeme považovať za položku zahrnutú v tomto zozname, je možné sa nazdávať, že na základe prílohy D vyššie uvedeného

nariadenia č. 1547/1999 ich preprava nemusela byť Číne oznámená. Naopak, pokiaľ vylúčime možnosť, že kombinácia „zelených" látok spadá do zeleného zoznamu, pretože sa nenachádzajú v žiadnej z príloh uvedeného nariadenia, je potrebné dospieť k záveru, že mal byť uplatnený postup oznámenia pre prepravu látok uvedených na červenom zozname (článok 15 nariadenia).

44. Holandská vláda sa odvoláva na ciele ochrany životného prostredia a ľudského zdravia sledované uvedeným nariadením a uvádza, že pokiaľ ide o druhú a tretiu otázku, treba uplatniť reštriktívny výklad zeleného zoznamu, pričom svoje tvrdenie podporuje rôznymi argumentmi. Po prvé tento zoznam obsahuje rôzne druhy odpadov tvorených kombináciou dvoch „zelených" látok, čo by mohlo viesť k domnienke, že ide o taxatívny zoznam. Po druhé holandská vláda zdôrazňuje, že zaradenie látky na zelený zoznam je výsledkom predchádzajúceho posúdenia rizík spojených so zhodnotením tejto látky posudzovanej samostatne, čo vedie k vylúčeniu z tohto zoznamu kombinácií látok, ktoré v ňom nie sú uvedené, pretože neboli predmetom posúdenia prípadných rizík spojených s ich zhodnotením.

45. Nakoniec holandská vláda tvrdí, že v prípade kombinácie viacero „zelených" látok by mohlo existovať zvýšené riziko pre životné prostredie za predpokladu, že iba jedna z látok by bola zhodnotená, zatiaľ čo druhá by bola zneškodnená. Pravdepodobnosť takéhoto rizika za tohto predpokladu vedie nepochybne k vylúčeniu týchto kombinácií z režimu stanoveného pre zelený zoznam. Podľa holandskej vlády k tomu dochádza práve v prejednávanom prípade, pretože meď, ktorú zvyčajne obsahujú elektrické káble, sa v Číne znovu získava prostredníctvom nekontrolovaného spaľovania PVC.

46. K tomuto reštriktívnemu výkladu zeleného zoznamu sa pripája aj portugalská vláda.

47. OMS však naopak zastáva názor, že kombinácia dvoch látok zo zeleného zoznamu určených na zhodnotenie sama osebe nepredstavuje iné riziká pre životné prostredie ako tie, ktoré sú spojené s jednotlivými látkami tvoriacimi túto kombináciu, ak sú posudzované samostatne. Z tohto dôvodu je namieste zahrnúť tento druh odpadu do zeleného zoznamu. Ako som už uviedol, tento výklad podporuje prax uplatňovaná tak v rôznych členských štátoch, ako aj v Číne — krajine určenia tejto zásielky.

48. Uvedená téza je okrem iného podporená aj rozhodnutím OECD z roku 2001 [14], podľa ktorého sa režim zeleného zoznamu uplatní najmä na „zelené látky" kombinované medzi

14 — K(2001) 107 v konečnom znení z 21. mája 2002.

sebou, ak ich kombinovaná forma neovplyvňuje racionálne a ekologické zhodnotenie. OMS sa nazdáva, že toto rozhodnutie predstavuje dôležitý nástroj pre výklad režimu zavedeného uvedeným nariadením, hoci nie je priamo uplatniteľné na prejednávaný prípad, pretože Čína nie je členom tejto organizácie.

49. Komisia napriek tomu, že zdieľa extenzívny výklad zeleného zoznamu OMS, sa domnieva, že nie je možné automaticky uplatniť pravidlo, na základe ktorého sa na prepravu kombinácie látok zo zeleného zoznamu nevzťahuje oznamovacia povinnosť. Posúdenie rizík spojených so zhodnotením kombinácie dvoch zelených látok musí byť naopak vykonané v každom jednotlivom prípade. Za uvedeného predpokladu vzhľadom na riziká spojené so zhodnotením PVC nie je možné prijať zaradenie predmetných káblov na zelený zoznam. Následne je namieste vylúčiť uplatnenie postupov uplatniteľných na prepravu látok, ktoré do neho naopak spadajú.

50. Nazdávam sa, že napriek tomu, že výpočet obsiahnutý v zelenom zozname sa zdá byť *prima facie* taxatívny, pokiaľ ide o prípady, na ktoré sa nevzťahujú kontrolné postupy prepravy odpadu upravené v predmetnom nariadení, existujú rôzne skutočnosti brániace takémuto reštriktívnemu výkladu uvedeného zoznamu.

51. Po prvé je síce pravda, že odpady spadajúce do zeleného zoznamu predstavujú zvláštnu kategóriu, ktorá nespadá do pôsobnosti nariadenia, ako to stanovuje článok 1 ods. 3 tohto nariadenia, a že vzhľadom na to, že tieto látky nie sú vo všeobecnosti nebezpečné, nevzťahuje sa ne kontrolný režim zavedený uvedeným právnym predpisom. Nenazdávam sa však, že aj za týchto okolností je možné tvrdiť, že tento zoznam je taxatívny, pretože takýto výklad by bol podľa môjho názoru tak v rozpore s cieľmi sledovanými nariadením, ako aj so znením úvodu zeleného zoznamu.

52. Tento úvod, ktorý nie je dôležitý len pre svoje znenie, ale taktiež aj pre definovanie cieľov nariadenia, v tomto zmysle stanovuje, že „nezávisle od ich zahrnutia“ do zeleného zoznamu, odpady nemožno prepravovať ako odpady z tohto zoznamu, „ak dôjde k ich kontaminácii inými látkami“ v rozsahu, ktorý zvyšuje nebezpečenstvo spojené s odpadom do tej miery, že je vhodné zaradiť ho na žltý alebo červený zoznam, alebo zabraňuje zhodnoteniu odpadu ekologicky racionálnym spôsobom.

53. Po druhé otvorený charakter úvodu zeleného zoznamu, ktorý tak vyplýva z uvedenej možnosti vylúčiť z režimu uvedeného zoznamu odpady, a to nezávisle od toho, či sú na tomto ozname uvedené alebo nie, [15] nie je osamoteným dôkazom: tento charakter potvrdzujú výrazy obsiahnuté v jednotlivých kategóriách zeleného zoznamu, akými sú „vrátane, ale neobsahujúce iba“, „ostatné“, „ostatné…, napríklad…“, alebo „ostatné, vrátane, ale nie obmedzené na…“. Z týchto formulácií taktiež vyplýva, že aj keď látky nie sú výslovne uvedené na zelenom zozname, môžu byť považované za látky v ňom obsiahnuté, pokiaľ môžu byť zaradené do niektorých špecifických kategórií „zelených“ odpadov.

54. V neposlednom rade mal Súdny dvor príležitosť rozhodnúť o dosahu úvodu zeleného zoznamu v už citovanom rozsudku Beside a Besselsen, v ktorom potvrdil, že výraz „komunálny odpad“ uvedený pod kódom AD 160 žltého zoznamu uvedeného v prílohe III nariadenia vo verzii vyplývajúcej z rozhodnutia 94/721, zahrňuje na jednej strane odpady, ktoré sa skladajú prevažne z odpadov uvedených na zelenom zozname nariadenia, zmiešané s ďalšími kategóriami odpadov uvedených na tomto zozname, a že takýto „komunálny odpad“ stráca svoj charakter „žltého odpadu“ a spadá do zeleného zoznamu iba vtedy, ak bol jeho zber triedený a odpady boli náležite separované.

55. V bode 34 už citovaného rozsudku Beside a Besselsen Súdny dvor potvrdil, že „výraz ‚komunálny odpad‘ spadajúci pod kód 160 žltého zoznamu uvedeného v prílohe III nariadenia… zahrňuje na jednej strane odpady, ktoré sa skladajú prevažne z odpadov uvedených na zelenom zozname, ktorý je uvedený v prílohe II predmetného nariadenia, zmiešané s inými kategóriami odpadov uvedenými na tomto zozname, a na druhej strane zahrňuje odpady uvedené na zelenom zozname zmiešané s malým množstvom látok, ktoré na ňom uvedené nie sú“. Domnievam sa, že nie je možné sa odvolávať na tento bod rozsudku spôsobom, ako to urobila holandská vláda v tejto veci a Openbaar Ministerie v spore, ktorý viedol k podaniu návrhu na začatie prejudiciálneho konania, keď tvrdili, že podľa vnútornej logiky nariadenia má režim stanovený pre odpady na zelenom zozname výnimočný charakter, čiže zelený zoznam musí byť chápaný reštriktívne.

56. Pre správne pochopenie tohto tvrdenia je totiž treba vziať do úvahy predovšetkým otázku, na ktorú Súdny dvor odpovedal v bodoch 32 až 34 už citovaného rozsudku,

15 — V každom prípade musím v tomto zmysle upozorniť na neexistenciu jednotnosti v jednotlivých jazykových verziách nariadenia: zatiaľ čo napríklad talianska, portugalská a anglická verzia používajú výrazy „indipendentemente dal fatto che vi figuri o meno“, „independentemente de estarem ou não incluídos“ a „regardeless of wether or not wastes are included“, španielska a francúzska verzia používajú naopak verzie „independientemente de su inclusión“, „indépendamment de son inclusion“, pričom ide o formulácie, ktoré sa zdajú byť viac naklonené možnému taxatívnemu charakteru výpočtu obsiahnutého v zelenom zozname.

ako aj jeho právny názor uvedený v bode 34 so zreteľom na celé jeho odôvodnenie.

57. Pokiaľ ide o prvý bod, nie je možné prehliadnuť skutočnosť, ako to uviedol samotný Súdny dvor v bode 21 uvedeného rozsudku, že sa mal vyjadriť o odpadoch, ktoré boli druhovo zmiešané s inými odpadmi, vo forme, ktorú môžeme nazvať „vonkajšia kontaminácia“, a nie o zmesi, ktorú môžeme kvalifikovať, ako „vlastná zmes“, akou je kombinácia, ktorá je predmetom skúmania v tejto veci.

58. V rozsudku Beside a Besselsen Súdny dvor potvrdil potrebu riadneho oddelenia predmetných odpadov nato, aby mohli byť klasifikované ako odpady patriace do zeleného zoznamu. Uvedené vyplývalo zo skutočnosti, že v tomto spore išlo o „kontamináciu“ vonkajšími látkami počas prepravy, t. j. rôznymi látkami, ktoré môžu byť označené za „zelené“, a inými, ktoré nepatria do tejto kategórie, čím bola znemožnená ich riadna klasifikácia. Z uvedeného vyplýva potreba riadneho oddelenia a triedenia odpadov predtým, ako sa pristúpi k ich identifikácii a klasifikácii ako zeleného odpadu s cieľom zabrániť tomu, aby sa medzi látkami klasifikovanými ako patriace na zelený zoznam v skutočnosti skrývali odpady, ktorých zhodnotenie nie je bez rizík pre životné prostredie.

59. V tomto prípade sa naopak nachádzame pred kombináciou odpadov vo forme, ktorá môže byť kvalifikovaná ako vlastná zmes, t. j. spojenie látok, ktorých oddelenie, či už spálením PVC alebo jeho mechanickým oddelením od medi, predstavuje už prvú fázu zhodnotenia podľa smernice 75/442/EHS [16]. Z uvedeného vyplýva, že ani dopravca, ani samotný producent odpadu nemohli vykonať triedenie na účely oddelenia predmetných látok.

60. Z tohto dôvodu nie je možné uplatniť na túto vec kritérium „riadneho triedenia a separovaného zberu“, ktoré Súdny dvor stanovil pre prípad tzv. vonkajšej kontaminácie odpadov, pretože v tomto prípade ide o „vlastnú zmes“ dvoch rozdielnych látok.

61. Pokiaľ ide o kontext konštatovania uvedeného v bode 34 rozsudku Beside a Besselsen, treba uviesť, že síce je pravda, že nato, aby dospel k uvedenému záveru, Súdny dvor v bode 32 uviedol, že „komunálny odpad“ stratí svoj charakter „žltého odpadu“, a následne spadá do zeleného zoznamu, iba vtedy, ak bol riadne separovaný alebo triedený, pričom však tak urobil na základe odôvodnenia uvedeného v nasledujúcom bode 33, *ktorý* v skutočnosti *obsahuje*

16 — Komisia cituje osobitne fázy R 4 a R 11 v prílohe II B smernice „recyklácia/spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín“ a „využitie odpadov vzniknutých pri činnostiach uvedených v bodoch R 1 až R 10“.

kritérium, ktoré je podľa názoru Súdneho dvora potrebné vo veci uplatniť. V bode 33 sa uvádza: „Ako je stanovené v úvode zeleného zoznamu odpadov, nezávisle od ich zahrnutia do tohto zoznamu, odpady nemožno prepravovať ako odpady, ktoré sú predmetom kontrol zelenej úrovne, ak dôjde k ich kontaminácii inými látkami v rozsahu, ktorý a) zvyšuje nebezpečenstvo spojené s odpadmi dostatočne nato, aby to odôvodnilo ich zahrnutie na žltý alebo červený zoznam, alebo b) bráni tomu, aby tieto odpady mohli byť ekologicky racionálne zhodnotené“. Kritérium stanovené Súdnym dvorom je síce kritériom, ktoré môže mať jednoducho za následok, že generická alebo nezatriedená kombinácia bude vylúčená zo zeleného zoznamu, ale má omnoho menší vplyv v prípade vlastných zmesí. Okrem toho ide o kritérium, ktoré umožňuje podľa Súdneho dvora jednoznačne vylúčiť to, že zelený zoznam má výnimočný charakter alebo má byť v každom prípade vykladaný reštriktívne, pričom je možné všeobecne a taxatívne stanoviť, že režim, na ktorom je tento zoznam založený, sa uplatňuje iba na kombináciu „zelených“ odpadov, ktoré sú výslovne uvedené na tomto zozname. Z tohto kritéria je možné vyvodiť jedine ten záver, že kombinácia látok zahrnutých na zelenom zozname musí byť posudzovaná v každom jednotlivom prípade, berúc do úvahy okolnosti každého konkrétneho prípadu.

62. Tieto úvahy ma vedú k záveru, že zámerom normotvorcu Spoločenstva nebolo vylúčiť možnosť, aby bol režim uvedený v zelenom zozname uplatnený nielen na prípady vonkajšej kontaminácie zelených látok inými látkami, ale aj na prípady tzv. vlastného znečistenia medzi zelenými látkami za predpokladu, že riziká spojené so zhodnotením týchto látok v krajine určenia nie sú zvýšené v dôsledku tejto kontaminácie.

63. Táto téza je potvrdená skutočnosťou, že generálny advokát Jacobs v bode 33 svojich návrhov vo veci Beside a Besselsen uviedol, že a) pokiaľ ide o názor, že zelený odpad spadajúci do všeobecnej kategórie nemôže byť zmiešaný s odpadom, ktorý na účely výnimky z oznamovacej povinnosti spadá do inej všeobecnej kategórie upresnil, že tento názor v žiadnom prípade nie je uplatniteľný na „vlastnú zmes“ a že b) kvalifikoval ako vlastnú zmes odpad, akými sú sklenené fľaše s papierovými etiketami, ktorý je možné bez pochýb prirovnať ku káblom zloženým z medeného jadra pokrytého vrstvou z PVC [17], ako to je v tomto prípade.

64. Vyššie uvedený výklad je podľa môjho názoru podporený nielen vnútornou logikou a cieľom zeleného zoznamu, ale taktiež všeobecnými cieľmi, na ktorých sa zakladá režim Spoločenstva v oblasti prepravy odpadov.

17 — Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs 23. októbra 1997 vo veci Beside a Besselsen, už citovanej.

65. Pripomínam totiž, že, ako sa výslovne uvádza v štrnástom odôvodnení nariadenia, cieľom zeleného zoznamu je oslobodiť od bežných kontrolných postupov prepravu látok určených k zhodnoteniu, ktorých spracovanie nepredstavuje riziko pre životné prostredie a ľudské zdravie. Zámerom je, aby sa na jednej strane činnosť príslušných orgánov sústredila na prepravu odpadov predstavujúcich konkrétne riziko pre životné prostredie tým, že sa odstráni nadmerné zaťaženie spôsobené oznámeniami, ktoré nie sú nevyhnutné, a aby sa na druhej strane podporil „obchod" zhodnocovania prostredníctvom zjednodušených postupov pre prepravu odpadu určeného pre tento typ spracovania.

66. Nebolo by v súlade s týmito cieľmi, aby dve látky, ktoré samy osebe nepredstavujú riziko pre životné prostredie, v súvislosti s ich zhodnotením a) nemali výhody z režimu uvedeného v zelenom zozname iba z toho dôvodu, že tieto látky majú formu vlastnej zmesi, aj napriek tomu, že táto kombinovaná forma v žiadnom prípade neovplyvňuje ich ekologicky racionálne zhodnotenie a b) podliehali v každom prípade aj napriek neexistencii rizík prísnejšiemu kontrolnému režimu stanovenému pre prepravu látok považovaných za nebezpečné (ako sú látky z červeného zoznamu).

67. Okrem toho samotné ciele nariadenia umožňujú vylúčiť reštriktívny výklad uvedený v predchádzajúcom bode.

68. Je síce pravda, že vo všeobecnosti je cieľom nariadenia vytvoriť harmonizovaný režim kontrolných postupov, ktorý by umožnil obmedzenie pohybu odpadov s cieľom zabezpečiť ochranu prírodných zdrojov, treba však uviesť, že celý kontrolný režim je založený na základnom rozlíšení medzi odpadom určeným na „zhodnotenie" a odpadom určeným na „zneškodnenie".

69. Zatiaľ čo s cieľom ochrany životného prostredia nariadenie smeruje prostredníctvom kontrolných postupov a na základe zásad „sebestačnosti a blízkosti" k obmedzeniu cezhraničnej prepravy odpadov určených na zneškodnenie, uplatnenie týchto zásad je vylúčené v prípade odpadov určených iba na zhodnotenie.[18] V prípade odpadov určených na zhodnotenie normotvorca Spoločenstva stanovil režim voľného pohybu s cieľom podporiť ich využitie s jedinou podmienkou, a to síce, že preprava nesmie prinášať žiadne riziko pre životné prostredie, pričom ponechal na hospodárskom subjekte možnosť spracovať tento typ odpadov v krajine a v podnikoch, ktoré ponúkajú najvýhodnejšie hospodárske podmienky.

18 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júna 1998, Dusseldorp a i., C-203/96, Zb. I-4075, body 32 až 34.

70. Z uvedeného vyplýva, že vo svetle vyššie uvedených cieľov zjednodušenia správnych postupov a podpory vrátenia odpadu do výrobného cyklu môžu kombinácie látok uvedených samostatne na zelenom zozname podliehať režimu, ktorý sa vzťahuje na tento zoznam, a to aj keď nie sú na tomto zozname uvedené v kombinovanej forme, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v bodoch a) a b) v úvode predmetného zoznamu.

71. Osobitne sa nazdávam, že preprava v kombinovanej forme podlieha režimu zavedenému zeleným zoznamom, ak sú splnené určité podmienky, konkrétne a) ide o kombináciu dvoch látok zo zeleného zoznamu; b) tieto druhy kombinovaných odpadov sú určené na zhodnotenie na základe smernice 75/442 a c) kombinácia predmetných látok nemá za následok ich kontamináciu v takom rozsahu, aký by zvyšoval riziko pre životné prostredie spojené s ich zhodnotením, oproti prípadu, ak by boli spracované oddelene.

72. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanom prípade je po prvé potrebné overiť, či sú predmetné káble určené na zhodnotenie v krajine určenia, pričom je osobitne potrebné preskúmať, či prvá fáza spracovania, ktorou prejdú, je súčasťou operácií „zhodnocovania“ v súlade s klasifikáciou uvedenou v prílohe B smernice 75/442. [19] Konkrétne za predpokladu, že prvé spracovanie, ktorému budú predmetné káble podliehať, spočíva v oddelení medeného jadra od vrstvy PVC, nato, aby mohlo byť kvalifikované ako „zhodnotenie“, musí toto oddelenie byť vykonané prostredníctvom niektorej z operácií uvedených v prílohe B uvedenej smernice.

73. Po druhé je nevyhnutné určiť, či aj napriek kombinovanej forme je možné odpady zhodnotiť ekologicky racionálnym spôsobom, a to obidve látky, z ktorých sa káble skladajú, bez toho, aby vzniklo pre životné prostredie vyššie riziko, ako je riziko spojené so zhodnotením medi a PVC samostatne.

74. Okrem toho na podporu vyššie uvedeného výkladu zeleného zoznamu pripomínam, že nielen v španielskom právnom poriadku — právnom poriadku štátu, ktorý zasiela tento odpad —, ale taktiež v právnom poriadku tranzitného štátu, Holandska, boli odpady tvorené z kombinácie látok uvedených na zelenom zozname, ktoré však v ňom neboli uvedené v kombinovanej forme, považované za látky zo zeleného zoznamu,

19 — Ako bolo už uvedené, jedným z kritérií nariadenia pre určenie kontrolného režimu, ktorému musí podliehať preprava odpadov, je účel prepravy. V tomto zmysle treba kvalifikovať prvú operáciu, ktorú odpady podstúpia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. apríla 2003, Sita, C-116/01, Zb. s. I-2969, body 40 až 49). Prvá z požiadaviek nato, aby bolo možné pri predmetnej preprave odpadov postupovať podľa režimu stanoveného pre zelený zoznam, bude splnená len vtedy, ak je možné označiť prvú operáciu spracovania prepravovaných odpadov za „zhodnotenie“ podľa smernice 75/442.

prinajmenšom v súdnych rozhodnutiach. Uvedené vyplýva, pokiaľ ide o Španielsko, z písomných pripomienok predložených OMS, a pokiaľ ide o Holandsko, z odkazu v rozhodnutí Rechtbank te Rotterdam na rozsudok vydaný 11. mája 2005 Raad van State.

75. Okrem toho zastávam názor, že aj napriek tvrdeniu holandskej vlády tento výklad zeleného zoznamu nemôže byť vyvrátený skutočnosťou, že zoznam výslovne uvádza kombinácie tvorené z odpadov, ktoré sú v ňom uvedené samostatne, ako napríklad „použité pneumatiky“ pod kódom GK 020 alebo „fotoaparáty na jedno použitie bez batérií“ pod kódom GO 050. Podľa môjho názoru ide o klasické kombinácie odpadov, vo vzťahu ku ktorým sa možno nazdávať, že ich normotvorca Spoločenstva uviedol ako príklad.

76. Taktiež tvrdenia uvedené v bode 70 a ďalej nie sú dotknuté skutočnosťou, že predmetné nariadenie bolo nedávno nahradené nariadením č. 1013/2006, ktoré špecificky upravuje prepravu „zložených zmesí“ odpadov, ktoré sú samostatne uvedené na zelenom zozname, ale ktoré na ňom nie sú uvedené v kombinovanej forme, a v ktorom je stanovené, že režim zeleného zoznamu sa uplatní iba na zmesi, ktoré okrem toho, že sú zložené z dvoch „zelených látok“, sú taktiež uvedené v osobitnej prílohe (III A), ktorá môže byť aktualizovaná na návrh členských štátov v súlade s postupom nazývaným „komitológia“. Táto zmena režimu je zjavne odôvodnená potrebou zosúladiť ochranu životného prostredia a právnu istotu, ktorá môže byť lepšie zabezpečená, ak sa nahradí systém založený na analýze každého jednotlivého prípadu systémom založeným na podrobných pravidlách, ktoré bude možné jasne uplatniť.

77. Skutočnosť, že pred touto legislatívnou zmenou sa uplatniteľný režim vyznačoval uvedenými charakteristikami, má za následok, že nie je možné sa odvolávať na nový režim stanovený nedávnou právnou úpravou v oblasti prepravy odpadov v rámci uplatnenia starého režimu. Uvedené vyplýva najmä z uplatnenia zásady *nulla poena sine lege* vzhľadom na to, že predmetný režim, ako to preukazujú skutkové okolnosti v tomto prípade, je určený na uplatnenie sankcií trestného charakteru.

V — Návrh

78. Vzhľadom na uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázku, ktorú mu položil Rechtbank te Rotterdam, v tom zmysle, že:

1. Odpady z káblov spadajú do kategórie GC 020 zeleného zoznamu (príloha II) nariadenia Rady (EHS) č. 259/93 z 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva, ak sú alebo boli súčasťou elektronických zariadení

2. Je možné pripustiť, že kombinácia látok zo zeleného zoznamu nariadenia (EHS) č. 259/93, ktorá v ňom nie je uvedená ako taká, je v ňom zahrnutá a podlieha ním stanovenému režimu prepravy, ak sa preprava vykonáva na účely zhodnotenia tohto odpadu v krajine určenia a ak sú dodržané podmienky uvedené v bodoch a) a b) úvodu zeleného zoznamu.

3. V prípade kombinácií viacerých látok zo zeleného zoznamu uvedeného v nariadení (EHS) č. 259/93 nie je pre uplatnenie režimu uvedeného v zelenom zozname na ich prepravu nevyhnutné, aby boli prepravované alebo ponúkané oddelene.